

USNESENÍ

Krajský soud v Ústí nad Labem – pobočka v Liberci rozhodl samosoudkyní Mgr. Lucií Trejbalovou ve věci

žalobce: **X**
bytem X

proti

žalovanému: **Krajský úřad Libereckého kraje**
sídlem U Jezu 642/2a, Liberec 2

o žalobě proti rozhodnutí žalovaného ze dne 19. 9. 2025, č. j. SO/P/704/2025/Va/22PŘ-ODV-02

takto:

- I. **Řízení se zastavuje.**
- II. **Žádný z účastníků nemá právo na náhradu nákladů řízení.**

Odůvodnění:

1. Žalobce se včasně podanou žalobou domáhá zrušení shora specifikovaného rozhodnutí, kterým žalovaný částečně změnil prvostupňové rozhodnutí Magistrátu města Liberec, jímž byl žalobce uznán vinným z přestupku narušení občanského soužití. Za přestupek byla žalobci uložena pokuta 500 Kč.
2. V této věci je žalobce povinen zaplatit soudní poplatek ve výši 3 000 Kč za žalobu proti rozhodnutí správního orgánu, když podle § 4 odst. 1 písm. a) zákona č. 549/1991 Sb., o soudních poplatcích, vzniká poplatková povinnost, jde-li o poplatek za řízení, podáním žaloby nebo jiného návrhu na zahájení řízení. Poplatek je podle § 7 odst. 1 téhož zákona splatný vznikem poplatkové povinnosti, tj. v daném případě podáním žaloby. Již v žalobě žalobce požádal o osvobození od soudních poplatků a o ustanovení advokáta ke kvalifikovanému doplnění žaloby.

3. Zdejší soud, poté co opakovaně rozhodoval o žádostech o prodloužení lhůty k doložení celkových majetkových poměrů, nepřiznal žalobci usnesením ze dne 13. 11. 2025, č. j. 60 A 18/2025-54, osvobození od soudních poplatků a zamítnul jeho návrh na ustanovení zástupce z řad advokátů. Svoje rozhodnutí založil na tom, že žalobce soudu neposkytl ucelený a věrohodný přehled o svých celkových majetkových poměrech, zejména jako neúplně vyhodnotil údaje o příjmech, které si žalobce pro vlastní potřebu ponechává z dávek důchodového pojištění a systému státní sociální péče, které jsou přiznány jeho matce. Tyto závěry aproboval Nejvyšší správní soud v rozsudku ze dne 20. 1. 2026, č. j. 7 As 242/2025-13, kterým zamítl žalobcovu kasační stížnost proti označenému usnesení krajského soudu.
4. Dne 7. 2. 2026 žalobce znovu požádal o osvobození od soudních poplatků a o ustanovení advokáta. Další žádost o osvobození od soudních poplatků žalobce podal dne 20. 4. 2026 poté, co byl usnesením ze dne 30. 4. 2026, č. j. 60 A 18/2026-80, opětovně vyzván k zaplacení soudního poplatku za žalobu proti napadenému rozhodnutí. V tomto usnesení soud žalobce současně poučil v souladu s § 9 odst. 3 zákona o soudních poplatcích, že pokud nebude soudní poplatek ve stanovené lhůtě 15 dnů uhrazen v plné výši, řízení o žalobě bude zastaveno. Toto usnesení bylo žalobci doručeno dne 20. 4. 2026, kdy si je osobně převzal.
5. Žalobce reagoval téhož dne opětovnou, v pořadí již třetí, žádostí o osvobození od soudních poplatků. K důvodům opakované žádosti uvedl, že splňuje podmínky pro osvobození od soudních poplatků, eventuálně se v mezidobí změnily jeho majetkové poměry, má vysoké výdaje spojené se soudními řízeními i právní pomocí, výdaje na stomatologickou péči a jeho nemohoucí matka potřebuje koupit polohovací postel za 80 000 Kč. Spíše svým obsahem jedná o polemiku s předchozím neosvobozením od soudních poplatků, zejména pokud jde o žádost o osvobození od soudních poplatků ze dne 7. 2. 2026.
6. Jak uvedl Nejvyšší správní soud v rozsudku ze dne 17. 6. 2008, č. j. 4 Ans 5/2008-65: „*Nejvyšší správní soud je toho názoru, že o podané žádosti o osvobození od soudního poplatku musí být rozhodnuto dříve, než soud pro nezaplacení soudního poplatku řízení zastaví. Toto obecné pravidlo však má své výjimky, neboť jeho mechanické uplatňování by mohlo v některých případech vést ke zbytečnému prodlužování řízení opakováním stále stejných žádostí a rozhodnutí o nich. O opakované žádosti o osvobození od soudního poplatku v rámci jednoho řízení je soud povinen rozhodnout jen v případě, že tato žádost obsahuje nové, dříve neuplatněné skutečnosti, zejména došlo-li ke změně poměrů účastníka řízení.*“
7. Z opětovně podaných návrhů na osvobození od soudních poplatků vyplynulo, že o takový případ opakované žádosti, o které by soud v projednávané věci musel znovu rozhodnout, nejde. Žalobce již dříve uvedené skutečnosti opakuje a trvá především na tom, že osvobození od soudních poplatků odůvodňují. Soud konstatuje, že důvody, pro něž nebylo možné v plné šíři posoudit žalobcovy poměry, zůstávají v podstatě totožné, jako v předcházejícím usnesení o neosvobození žalobce od soudních poplatků a neustanovení advokáta. Nadále není zřejmé, jakou částku si žalobce pro vlastní potřebu ponechává z dávek důchodového pojištění a systému státní sociální péče, které jsou přiznány jeho matce. Tvrzení o nutnosti zakoupit matce novou polohovací postel není ničím osvědčeno. Soudu je z úřední činnosti (věc sp. zn. 59 A 2/2026) známo, že žalobcovo tvrzení ohledně potřeby zakoupení polohovací postele a výše nákladu je nekonzistentní, v označené věci žalobce zmiňoval dokonce částku 180 000 Kč. Z prohlášení o osobních, majetkových a výdělkových poměrech ze dne 20. 4. 2026 a dalších z listin, které má soud k dispozici ve věci vedené pod sp. zn. 59 A 2/2026, jež soudu žalobce předložil, vyplývá, že celková majetková situace žalobce je nadále taková, že svoje závazky, stejně jako nikoli běžné náklady na zdravotní péči – zubní

implantace – je žalobce schopen v současné době hradit, stejně jako v minulosti. Dle svého tvrzení si také šetří na další výdaje spojené s četnými soudními řízeními, která vede, zejména na zastoupení před Ústavním soudem.

8. Vzhledem k výše uvedenému krajský soud o nové žádosti žalobce o osvobození od soudních poplatků nerozhodoval, protože by tak pouze prodlužoval řízení ve věci samé.
9. Protože byl soudní poplatek za žalobu splatný již podáním žaloby a žalobce soudní poplatek za žalobu neuhradil ani dodatečně ve stanovené lhůtě a dal jasně najevo, že jej platit nehodlá, a soud o jeho nové žádosti ze shora uvedených důvodů nerozhodoval, řízení dle § 47 písm. c) zákona č. 150/2002 Sb., soudního řádu správního (dále jen „s. ř. s.“), ve spojení s § 9 zákona č. 549/1991 Sb., o soudních poplatcích, zastavil. Z tohoto důvodu nerozhodoval ani o opětovně podané žádosti o ustanovení advokáta.
10. O náhradě nákladů řízení bylo rozhodnuto dle § 60 odst. 3 s. ř. s. tak, že žádný z účastníků nemá na jejich náhradu právo.

Poučení:

Proti tomuto rozhodnutí lze podat **kasační stížnost** ve lhůtě dvou týdnů ode dne jeho doručení. Kasační stížnost se podává ve dvou (více) vyhotoveních u Nejvyššího správního soudu, se sídlem Moravské náměstí 6, Brno. O kasační stížnosti rozhoduje Nejvyšší správní soud.

Lhůta pro podání kasační stížnosti končí uplynutím dne, který se svým označením shoduje se dnem, který určil počátek lhůty (den doručení rozhodnutí). Připadne-li poslední den lhůty na sobotu, neděli nebo svátek, je posledním dnem lhůty nejbližze následující pracovní den. Zmeškání lhůty k podání kasační stížnosti nelze prominout.

Kasační stížnost lze podat pouze z důvodů uvedených v § 103 odst. 1 s. ř. s. a kromě obecných náležitostí podání musí obsahovat označení rozhodnutí, proti němuž směřuje, v jakém rozsahu a z jakých důvodů jej stěžovatel napadá, a údaj o tom, kdy mu bylo rozhodnutí doručeno.

V řízení o kasační stížnosti musí být stěžovatel zastoupen advokátem; to neplatí, má-li stěžovatel, jeho zaměstnanec nebo člen, který za něj jedná nebo jej zastupuje, vysokoškolské právnické vzdělání, které je podle zvláštních zákonů vyžadováno pro výkon advokacie.

Soudní poplatek za kasační stížnost vybírá Nejvyšší správní soud. Variabilní symbol pro zaplacení soudního poplatku na účet Nejvyššího správního soudu lze získat na jeho internetových stránkách: www.nssoud.cz.

Liberec dne 20. května 2026

Mgr. Lucie Trejbalová
samosoudkyně

